

Verklaring over «Ras» (translation of Statement on «Race» on page 3)

voorgesteld door de deelnemers aan de wetenschappelijke workshop van de internationale UNESCO-conferentie «Tegen racisme, geweld en discriminatie», 8 en 9 juni 1995, Schloss Schlaining Castle, Oostenrijk. Voorzitter en organisator: Horst Seidler, Universiteit van Wenen.

De revolutie in ons denken over populatiegenetica en moleculaire biologie heeft geleid tot een explosie van kennis over levende organismen. Onder de ideeën die grondig zijn veranderd, zijn concepten van menselijke variatie. Het begrip 'ras' dat van het verleden naar de 20e eeuw is overgebracht, is volledig achterhaald. Desondanks is het concept gebruikt om volstrekt onaanvaardbare schendingen van de mensenrechten te rechtvaardigen. Een belangrijke stap in de richting van het voorkomen van dergelijk misbruik van genetische argumenten is het vervangen van het verouderde concept 'ras' door ideeën en conclusies op basis van het huidige inzicht in genetische variatie zoals die van toepassing is op menselijke populaties.

«Rassen» worden traditioneel beschouwd als genetisch homogeen en verschillend van elkaar. Deze definitie is ontwikkeld om menselijke diversiteit te beschrijven die bijv. geassocieerd worden met verschillende geografische locaties. Recente ontwikkelingen in de moderne biologie op basis van technieken van moleculaire genetica en wiskundige modellen van populatiegenetica hebben echter aangetoond dat deze definitie totaal ontoereikend is. De huidige wetenschappelijke bevindingen ondersteunen niet de eerdere opvatting dat de menselijke populaties kunnen worden ingedeeld in afzonderlijke «rassen» zoals «Afrikanen», «Euraziatiërs» (inclusief «Indianen»), of elk groter aantal onderverdelingen.

Er kunnen specifiek tussen menselijke populaties, inclusief kleinere groepen, genetische verschillen worden gedetecteerd. Deze verschillen nemen doorgaans toe met de geografische afstand, maar de basis genetische variatie tussen populaties is veel minder prominent. Dit betekent dat de menselijke genetische diversiteit slechts geleidelijk is en geen grote discontinuïteit tussen de populaties vertoont. Bevindingen die deze conclusies ondersteunen, tartten de traditionele classificatie van «rassen» en maken elke typologische benadering totaal ontoereikend. Verder hebben moleculaire analyses van genen die voorkomen in verschillende versies (allelen) aangetoond dat binnen elke groep de overgeërfde variatie tussen individuen groot is, terwijl in vergelijking de variatie tussen groepen relatief klein is.

Het is gemakkelijk om verschillen in uiterlijk (huidskleur, morfologie van lichaam en gezicht, pigmentatie enz.) tussen mensen in verschillende delen van de wereld te herkennen, maar de onderliggende genetische variatie zelf is veel minder prominent. Hoewel het paradoxaal lijkt om het bestaan van opvallende genetisch bepaalde morfologische verschillen te erkennen, zijn genetische variaties in onderliggende fysiologische kenmerken en functies zeer gering wanneer rekening wordt gehouden met populatiegemiddelden. Met andere woorden, de perceptie van morfologische verschillen kan ons er ten onrechte toe brengen om wezenlijke onderliggende genetische verschillen af te leiden.

Er zijn aanwijzingen dat in de loop van de evolutie van de moderne mens er relatief weinig verandering is geweest in de fundamentele genetische samenstelling van de bevolking. Moleculaire analyse van genen suggereert ook sterk dat moderne mensen zich pas recentelijk hebben verspreid naar bewoonbare wereldregio's, waardoor ze zich in een relatief korte tijd hebben aangepast aan zeer verschillende en soms extreme omgevingscondities (bijvoorbeeld ruwe klimaten). De noodzaak om zich aan te passen aan extreme verschillen in omgevingscondities hebben alleen veranderingen

veroorzaakt in een kleine subset van genen die de gevoeligheid voor omgevingsfactoren beïnvloeden. Het is vermeldenswaard dat deze aanpassingen aan omgevingscondities grotendeels historisch zijn en geen consequenties hebben voor het leven in de moderne beschaving. Niettemin worden ze door sommigen opgevat als een weerspiegeling van substantiële verschillen tussen groepen mensen, wat zo bijdraagt aan het concept van 'rassen'.

Volgens wetenschappelijk inzicht is daarom de categorisering van mensen langs de verdeling van genetisch bepaalde factoren kunstmatig en moedigt het aan tot de productie van eindeloze lijsten van willekeurige en misleidende sociale percepties en beelden. Bovendien is er geen overtuigend bewijs voor «raciale» verschillen in intelligente, emotionele, motivationele of andere psychologische en gedragskenmerken die onafhankelijk zijn van culturele factoren. Het is bekend dat bepaalde genetische eigenschappen die gunstig zijn voor de ene levenssituatie, nadelig kunnen zijn voor een andere.

Racisme is de overtuiging dat menselijke bevolkingsgroepen verschillen in erfelijke eigenschappen van sociale waarden waardoor bepaalde groepen superieur of inferieur aan anderen worden. Er is geen overtuigend wetenschappelijk bewijs dat dit geloof gerechtvaardigd is. Dit document bevestigt dat er geen wetenschappelijk betrouwbare manier is om menselijke diversiteit te karakteriseren met behulp van de rigide termen als «raciale» categorieën of het traditionele concept «rassen». Er is geen wetenschappelijke reden om de term «ras» te blijven gebruiken.

De volgende wetenschappers namen deel aan de workshop en accepteerden de verklaring

CAVALLI-SFORZA, L. L., Stanford University of Medicine, California, USA

CHARLESWORTH, W., Institute of Child Development, University of Minnesota, USA

CHIARELLI, B., Istituto di Antropologia, Università degli Studi di Firenze, Italien

DITTAMI, J., Institut für Zoologie, Universität Wien, Österreich

EIBEN, O., Department of Biology, Eötvös Lorand University, Budapest, Ungarn

FALK, D., Department of Anthropology, University of Albany, New York, USA

FREY, S., Laboratorium für Interaktionsforschung, Universität Duisburg, Deutschland

GABAIN, A. VON, Institut für Mikrobiologie und Genetik, Universität Wien, Österreich

GOODMAN, A. H., Department of Anthropology, Hampshire College, School of Natural Science, Amherst, Massachusetts, USA

GRAMMER, K., Institut für Stadtethnologie, Wien, Österreich

JÜRGENS, H. W., Anthropologisches Institut, Neue Universität Kiel, Deutschland

KATTMANN, U., Didaktik der Biologie, Fachbereich Biologie, Universität Oldenburg, Deutschland

MÜLLER-HILL, B., Institut für Genetik, Universität Köln, Deutschland

PREUSCHOFT, H., Abteilung für funktionelle Anatomie, Universität Bochum, Deutschland

RUDAN, P., Institute for Anthropological Research, University of Zagreb, Kroatien

SEIDLER, H., Institut für Humanbiologie, Universität Wien, Österreich

SJÖLANDER, S., Department of Biology, Linköpings Universitet, Schweden

TIGER, L., Department of Anthropology, University of New Jersey, New Jersey, USA

Addresses: Prof. Dr. U. Kattmann, Carl von Ossietzky Universität Oldenburg,
Postfach 2503, D-26111 Oldenburg
Prof. Dr. H. Seidler, Institut für Humanbiologie, Althanstr 14
A-1091 Wien

Statement on «Race»

proposed by the participants of the Scientific Workshop of the International UNESCO-Conference «Against Racism, Violence, and Discrimination», June 8 and 9, 1995, Schlaining Castle, Austria. Chairman and organizer: Horst Seidler, University of Vienna.

The revolution in our thinking about population genetics and molecular biology has led to an explosion of knowledge about living organisms. Among the ideas that have been profoundly altered are concepts of human variation. The concept of «*race*» carried over from the past into the 20th century has become entirely obsolete. In spite of this, the concept has been used to justify totally unacceptable violations of human rights. An important step towards preventing such abuse of genetic arguments is to replace the outdated concept of «*race*» with ideas and conclusions based upon current understanding of genetic variation as it applies to human populations.

«*Races*» are traditionally believed to be genetically homogenous and different one from the other. This definition was developed to describe human diversity associated e.g. with various geographical locations. However, recent advances in modern biology based on techniques of molecular genetics and on mathematical models of population genetics have shown this definition to be totally inadequate. Current scientific findings do not support the earlier view that human populations can be classified into discrete «*races*» like «Africans», «Eurasians» (including «Native Americans»), or any greater number of subdivisions.

Specifically, between human populations, including smaller groupings, genetic differences may be detected. These differences tend to increase with geographic distance, but the basic genetic variation between populations is much less prominent. This means that human genetic diversity is only gradual and presents no major discontinuity between populations. Findings supporting this conclusions defy traditional classification of «*races*» and make any typological approach totally inadequate. Furthermore, molecular analysis of genes occurring in different versions (alleles), have shown that within any group the inherited variation among individuals is large, while, in comparison, variation between groups is comparatively small.

It is easy to recognise differences in external appearance (skin colour, morphology of body and face, pigmentation etc.) among people of various parts of the world, but the underlying genetic variation itself is much less prominent. Though it seems paradoxical to acknowledge the existence of conspicuous genetically-determined morphological differences, genetic variations in underlying physiological features and functions are very minor when population means are considered. In other words, perception of morphological differences may erroneously lead us to infer substantial underlying genetic differences.

Evidence indicates that during the course of evolution of modern humans there has been relatively little change in the fundamental genetic constitution of populations. Molecular analysis of genes also strongly suggest that modern humans have only recently expanded into habitable world regions, adapting, in the process, to very different and sometimes extreme environmental conditions (e g. harsh climates) in a relatively short time span. The necessity to adapt to extreme environmental

differences has only generated changes in a small subset of genes affecting sensitivity towards environmental factors. It is worth mentioning that these adaptations in response to environmental conditions are largely historical and are not consequential for life in modern civilisation. Nevertheless they are construed by some as reflecting substantial differences between groups of people thereby contributing to the concept of «*races*».

According to scientific understanding, therefore, categorization of humans along distribution of genetically determined factors are artificial and encourage the production of unending lists of arbitrary and misleading social perceptions and images. Furthermore, there is no convincing evidence for «*racial*» divergences in intelligent, emotional, motivational or other psychological and behavioural characteristics that are independent of cultural factors. It is well known that certain genetic traits which are beneficial for one life situation may be disadvantageous for another one.

Racism is the belief that human populations differ in heritable traits of social values making certain groups superior or inferior to others. There is no convincing scientific evidence that this belief is warranted. This document asserts that there is no scientifically reliable way to characterise human diversity using the rigid terms of «*racial*» categories or the traditional «*race*» concept. There is no scientific reason to continue using the term «*race*».

The following scientists participated in the workshop and accepted the statement

CAVALLI-SFORZA, L. L., Stanford University of Medicine, California, USA
CHARLESWORTH, W., Institute of Child Development, University of Minnesota, USA
CHIARELLI, B., Istituto di Antropologia, Università degli Studi di Firenze, Italien
DITTAMI, J., Institut für Zoologie, Universität Wien, Österreich
EIBEN, O., Department of Biology, Eötvös Lorand University, Budapest, Ungarn
FALK, D., Department of Anthropology, University of Albany, New York, USA
FREY, S., Laboratorium für Interaktionsforschung, Universität Duisburg, Deutschland
GABAIN, A. VON, Institut für Mikrobiologie und Genetik, Universität Wien, Österreich
GOODMAN, A. H., Department of Anthropology, Hampshire College, School of Natural Science, Amherst, Massachusetts, USA
GRAMMER, K., Institut für Stadtethnologie, Wien, Österreich
JÜRGENS, H. W., Anthropologisches Institut, Neue Universität Kiel, Deutschland
KATTMANN, U., Didaktik der Biologie, Fachbereich Biologie, Universität Oldenburg, Deutschland
MÜLLER-HILL, B., Institut für Genetik, Universität Köln, Deutschland
PREUSCHOFT, H., Abteilung für funktionelle Anatomie, Universität Bochum, Deutschland
RUDAN, P., Institute for Anthropological Research, University of Zagreb, Kroatien
SEIDLER, H., Institut für Humanbiologie, Universität Wien, Österreich
SJÖLANDER, S., Department of Biology, Linköpings Universitet, Schweden
TIGER, L., Department of Anthropology, University of New Jersey, New Jersey, USA

Addresses: Prof. Dr. U. Kattmann, Carl von Ossietzky Universität Oldenburg,
Postfach 2503, D-26111 Oldenburg
Prof. Dr. H. Seidler, Institut für Humanbiologie, Althanstr 14
A-1091 Wien